

intelligi plerisque interpretibus non improbabile videtur, cum duas voces reliquæ, εὐελέγεια intercessionem pro aliis, εὐχαριστία vero gratiarum actionem manifestius exprimant. Ut adeo de illo Christianorum precum genere nobis sermo futurus sit; quod à DEO bonum quoddam, seu beneficium, conversionem ad DEUM, & inde profluentem veritatis sanctitatisque, rejectis erroribus & profanæ vitæ sordibus, amplexum à DEO expedit & implorat.

III. Conversionis vox vel actionem Divinam designat, qua intellectu & voluntate hominis operatur, ut intellectum ejus ab erroribus liberet & voluntatem ad obsequium Divino ductui præbendum disponat; vel passionem hominis, qua actiones Divinas admittit & viribus Divinitus concessis ad mutationem animi à malo ad bonum utitur. Illa ideo transitiva appellatur, hæc intransitiva. Cum itaque de precibus pro suimet conversione ad DEUM fusis agimus, ultra patet, intelligi conversionem non activam DEI, sed passivam hominis, sensumque inscriptionis esse, utrum homo nondum conversus possit preces ad DEUM fundere, ut ipsum convertat ipseque convertatur. Appellatur hæc hominis conversio alia voce pœnitentia. Cumque pœnitentia duabus constet partibus, contritione, seu cognitione peccatorum, metuque pœnaru[m], iisdem ex justo DEI judicio imminentium, & fide, quæ meritum Christi, pro peccatorum & culpa & pœna satisfacientis, immota fiducia apprehendit, fidemque hanc & damnatis intellectus erroribus & instructa optimis operibus voluntate omnibus testatam facit, redit quæstio aliis disposita verbis: an homo, antequam pœnitentia peccatorum suorum dueatur & in Christum credat, hoc ipsum à DEO precibus contendere & flagitare possit? Hunc talem hominem in recentiori præcipue controversiarum tractatione irregenitum vocamus & ab eo, tanquam Spiritu destituto, omne id removemus, quod non nisi à sanato Divina sanctissimi Spiritus virtute hominis intellectu provenire posse vulgo creditur.

IV. Evidem ipsorum converrorum status ita comparatus est, ut non sit ab omnibus peccatis immunis. Vitant illi evidem ea peccata, quæ prævio intellectus consilio & deliberata voluntate committuntur, quibus si involvuntur, fidei naufragium faciunt & conversionis gratiam amittunt. Sed ideo à peccatis, quæ vocamus, infirmitatis, quæque naves in pulcro quantumlibet corpore appellari fas